

“Wij missen niks uit België.”

LA DOUCE FRANCE

Het koppel: Els (33) en Kurt (32)
Ze verhuisden op 15 maart 2007
 naar het middeleeuwse dorpje
 Massiac in het Franse departement
 Cantal.

In België was Els architect en Kurt
 industrieel ontwerper.

In Frankrijk baten ze la Ferme de
 Vazerat uit én hebben ze hun eigen
 architectenbureau *bAdA*.

LES PETITS BELGES

“Zo noemen de Fransen ons. Dat zullen we wel altijd blijven”, lacht Kurt, “maar dat geeft niet, want we zijn intussen helemaal opgenomen in het dorp. De bakker, de kruidenier, de loodgieter: ons kent ons. Genoeg *copains* die met dé oplossing komen als we een probleem hebben. En dan trakteren wij hen op een Belgisch biertje (*lacht*).”

KURT IN DE ZAAL, ELS IN DE KEUKEN

Els: “De gasten ontvangen, hen bedienen aan tafel: dat doet Kurt. Ik zorg ervoor dat hij iets op tafel kán zetten.”

WANDELEN EN BIJPRATEN

Kurt: “Aan het gebouw en in de tuin werken we met ons tweetjes. Voor het poetsen, de was en de strijk hebben we sinds dit jaar een poetsvrouw. Gelukkig maar, want je hebt - zeker tijdens het hoogseizoen - ook tijd voor elkaar nodig. Op de avonden dat we geen *tables*

“Gasten die na een paar dagen zeggen:
 ‘Ik voel me hier thuis’,
 dat zijn de kersjes op de taart.”

d’hôtes geven, proberen we zo vaak mogelijk te gaan wandelen of samen iets te doen om bij te praten. In de winter zitten we een paar maanden op elkaars lip. Dat heeft tot nu toe nog geen problemen opgeleverd (*lacht*).”

EUREKA, EEN IDEE!

De gezonde buitenlucht tijdens een vijfdaagse trektocht door de Ardennen bracht hen op een lumineus idee. Kurt: “In het buitenland een architectenbureau oprichten voor mensen die een buitenverblijf zoeken of al hebben en/of willen verbouwen. We zochten een pand waarin plaats was voor ons bureau én wat gastenkamers.” Ze gingen in november 2006 logeren bij Belgen. Els: “Zo kwamen we als gasten op deze Ferme de Vazerat terecht. ‘Het staat te koop’, zei de eigenares. Het was een unieke kans en we hapten toe.”

DE TIJD VAN TOEN

Kurt: “Als een automobilist hier een voetganger tegenkomt, dan stoppen ze voor een praatje. De auto’s die erachter staan toeteren niet, integendeel: vaak stappen de bestuurders zélf uit om mee te kletsen.”

HET VERHAAL ACHTER DE MENS

Els: “’s Avonds bij je gasten zitten met een glas wijn en even uitblazen: zalig. Gasten die na een dag of drie zeggen: ‘Ik voel me hier helemaal thuis’. Dát zijn de kersjes op de taart.”

KOPPIGE GEITEN

Kurt: “Vorig jaar hadden we hier een paar koppige geiten. Op een dag zijn die naar het dorp gelopen om daar alle bloembakken leeg te eten. Dat hebben we nog lánóg mogen horen (*lacht*)! Of we hier blijven? Als je die sprong eenmaal gewaagd hebt, word je alsmaar nieuwsgieriger. Eén ding is zeker: áltijd zullen we ons hart blijven volgen.”

www.ferme-de-vazerat.com. Kijk ook eens op hun blogspot: <http://vazerat.blogspot.com>.

TIPS VOOR DE KANDIDATEN VAN DE ITALIAANSE DROOM

Denk goed na voor je eraan begint: is het financieel haalbaar, kunnen we dit als koppel aan? En dan: gewoon springen! ●